

ката патриаршия, за който борчъ тѣ не могатъ да разбератъ: защото тѣ не сж вземали нищо отъ патриаршията, нито пъкъ патриаршията имъ е спомагала въ нѣкои полезни пѣща. И тѣй вачудени се питатъ единъ други: „отъ гдѣ дойде туй, да плащаме на грѣцката цариградска патриаршия борчатъ!? когато ние не сме се съ нищо мѣсили на нейнитѣ работи!?“

„Послѣ това, като имъ се поиска отъ мѣстното управление да дадѣтъ единъ решителенъ отговоръ за това, събраха се съгласно по-първитѣ отъ еснафитѣ и отидоха вавчера въ четвъртъкъ предъ мѣстното управление на царския междлишъ, и си отговориха тѣй:

„Ние початаме и припознаваме царската заповедъ, и сме готови за нашия славний царъ и баща Султанъ Абдулъ Ависа, и дѣцата си, даже и самиятъ си животъ, ако би поискалъ, да пожертвуваме за него. А колкото на грѣцката патриаршия, която не припознаваме за наша главна духовна управителница, и отъ която сме се отrekli и отдѣлили комахай шесть години¹⁾ смѣло казваме на царско здравие, че не можемъ на платимъ за нея нито една аспра: защото ние на грѣцката патриаршия на работитѣ никога не сме се мѣсили, нито сме земали отъ нея нищо, нито пъкъ тя ни е помагала въ нѣкои полезни пѣща, като на училището ни или на църквата ни и пр. Освѣнъ туй, нашиятъ градецъ е малъкъ; века видимъ какво ще направятъ другитѣ по-главни градове, че каквото направятъ тѣ, това и ние щемъ направимъ. Ние не можемъ да се отдѣлимъ отъ другитѣ, нито пъкъ можемъ направимъ начало“.

„Въ този случай мюдюринътъ нашъ имъ рече: „напишете на турски този отговоръ, който казвате менъ, и го мюхюрладисайте, че азъ ще го проводя на каймакамътъ въ Ловечъ“ (Севлиево както знаете принадлежи на Ловечъ по гражданското управление). Това сжщото направиха написитѣ граждани по заповедъта на мюдюрива си. Какво ще последва послѣ, относително за тази работа, пакъ ще ви съобщимъ. Севлиевци“.

Въ духовно отношение, както се знае, гр. Севлиево е билъ подчиненъ на Търновския грѣцки митрополитъ, на когото е било плащано и годишно възнаграждение (хакъ) Такова последниятъ получавалъ до 7 мартъ 1873 год., когато севлиевци окончателно скжсали връзкитѣ си съ него и престанали да му се позинуватъ.

Това узнаваме отъ следната бележка на свещеникъ Маринъ Софровневъ, която намираме въ една отъ книгитѣ

¹⁾ За пръвъ пѣтъ името на грѣцкия владика е престанало да се споменува въ Севлиевската църква на 5 юний 1860 г.